

Marinus de Bruijn was 14 toen de oorlog begon en is dus rond 1926 geboren.

Hij zat bij Scouting in Amsterdam. Samen met andere jongens van Scouting had hij zich aangemeld bij de Luchtbeschermingsdienst.

Als het luchtalarm afging, moest iedereen binnen blijven, zij gingen dan juist naar buiten. Als er een bombardement was of een brand, dan moesten zij helpen blussen met de brandweer. Marinus heeft een keer op de brandladder gestaan toen ze een man wilden redden uit een brandend huis, maar hij was al dood toen ze aankwamen. Ze moesten ook 's avonds door de straten lopen en kijken of iedereen het licht had uitgedaan. Zelf hadden ze een knijpkat mee.

Meer informatie

[Maasstraat | Oorlog In Mijn Buurt](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.